

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/186/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614217752
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7614217752.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a sudkýň JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Viktórie Midovej v právnej veci žalobcu Quantum Credit a.s., IČO 47 248 980, so sídlom Tomášikova 23/C, Bratislava, zast. PERSPECTA Legal, s.r.o., IČO: 36 668 745, so sídlom Tomášikova 23/C, Bratislava, proti žalovanému : F. D., H.. XX.XX.XXXX, C. H., O. XXX/X, prechodne Nálepko, Zahájnická cesta 783/113, o zaplatenie 248,95 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 5. februára 2015, č.k. 11C/293/2014 - 25 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa :

- 1) žalobu zamietol
- 2) vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie súd odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikli právne vzťahy upravené zákonom č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách. Právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovak Telecom a.s., Bratislava a žalovaný uzavreli dňa 29.11.2010 Zmluvu o pripojení a následne toho istého dňa dodatok k tejto zmluve, na základe ktorých predchodca žalobcu poskytoval žalovanému telekomunikačné služby a zároveň poskytol zľavu na využívané služby alebo zariadenie/mobilný telefón LG GS290 Cookie Fresh. Žalovaný sa zaviazal riadne a včas platiť dohodnuté poplatky za poskytované služby. V dodatku bola dohodnutá doba viazanosti a tiež výška zmluvnej pokuty odkazom na tabuľku č. 1, pričom doba viazanosti bola 24 mesiacov, zmluvná pokuta 248,95 eur. Žalovaný porušil zmluvné povinnosti, nedobíjal si pravidelne dohodnutý kredit a pre porušenie povinnosti mu bola dňa 8.10.2011 vystavená faktúra na úhradu dohodnutej zmluvnej pokuty na sumu 248,95 eur, splatná dňa 25.10.2011.

Uviedol, že zmluva o pripojení s dodatkom uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je spotrebiteľskou zmluvou a vzťahujú sa na ňu ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Právo na zmluvnú pokutu odvodzuje žalobca od dodatku k zmluve o pripojení, ktorý uvádza, že porušenie zmluvných povinností zo strany žalovaného má za následok platenie zmluvnej pokuty žalobcovi, uvedenej v tabuľke č. 1. Z toho dodatku nie je jasne a zrozumiteľne zrejmé, pre prípad porušenia

ktorej zmluvnej povinnosti je žalovaný povinný zaplatiť zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto dodatku, keďže sa v ňom uvádza pojem "akákoľvek povinnosť" s odvolaním sa na dodatok i Všeobecné podmienky. Vzhľadom na uvedené mal súd za to, že takto dojednaná zmluvná pokuta je uzatvorená neplatne pre jej neurčitosť a to podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zároveň bol súd toho názoru, že žalobca dal žalovanému podpísať formulárovú zmluvu, vrátane jej dodatku, do ktorej sa údaje len vpisovali a ich obsah tento nemohol nijak ovplyvniť. Žalovaný mohol zmluvu iba ako celok odmietnuť alebo ju prijať a podrobiť sa tak aj dojednaniu o zmluvných pokutách. Žalovaný nemal na výber a ak chcel zmluvu uzavrieť, musel prijať podmienky právneho predchodcu žalobcu bez výhrad navyše v nečitateľnej forme, vypísané malými písmenami. V ďalšom súd poukazuje na skutočnosť, že dohodnutými zmluvnými podmienkami zaväzuje zmluvná pokuta žalovaného počas celej doby viazanosti a to aj v prípade, ak by žalovaný porušil zmluvné podmienky v posledný deň doby viazanosti. V tomto prípade by mal taktiež platiť zmluvnú pokutu v plnej výške. Takú istú vysokú zmluvnú pokutu musí zaplatiť podľa týchto podmienok aj v prípade, že by dlhoval veľmi nízku čiastku za služby poskytované dodávateľom služieb.

Poukázal na to, že v posudzovanom prípade prichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, účinného od 1.3.2010 a tiež je potrebné aplikovať ustanovenie § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., ktoré určuje, že neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Za týchto okolností uzavrel, že nie je možné žalobcovi priznať nárok na zaplatenie žalovanej sumy z dôvodu zmluvnej pokuty, ktorej dojednanie by malo vyplývať z príslušných ustanovení zmluvy o pripojení 28.3.2011 (správne má byť 29.11.2010 - poznámka odvolacieho súdu) a dodatku, pričom zmluvné dojednania zodpovedajú obsahu zmluvných dojednaní v konaniach, v ktorých bolo právoplatne rozhodnuté o ich neprípustnosti a preto súd žalobu na zaplatenie zmluvnej pokuty, ako nedôvodnú, zamietol. Poukázal pritom (citovaním spisových značiek), že všeobecné súdy v Slovenskej republike už v obdobných veciach rozhodovali a vyslovili neprijateľnosť a neplatnosť zmluvnej podmienky.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že žalobcovi náhradu uplatnených trov konania nepriznal vzhľadom na neúspech v spore a žalovaný si žiadne trovy konania neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Rozsudok súdu prvého stupňa navrhol zmeniť tak, aby odvolací súd žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Uplatnil si náhradu trov konania pozostávajúcu zo súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 107,05 eur.

Namietal, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že ním vymáhanú zmluvnú pokutu nemožno považovať za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Zmluvná pokuta nenapĺňa ani jednu z výpočtu neprijateľných podmienok uvedených v ust § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, i keď je tento výpočet iba príkladný. Upríamil pozornosť na písmeno k) § 53, podľa ktorého za neprijateľné v spotrebiteľskej zmluve sa považujú ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku. Uviedol, že vymáhanú zmluvnú pokutu nepovažuje za neprijateľnú z dôvodu, že dodávateľ (žalobca) poskytol mobilný telefón za akciovú cenu a jeho úplnú/neakciovú hodnotu v čase uzatvárania zmluvných dokumentov a teda z dôvodu nenaplnenia minimálneho očakávaného hospodárskeho výsledku, ktorý predpokladal. poznamenal tiež, že aj napriek neplneniu zmluvne dohodnutých povinností zo strany žalovaného mu ostal mobilný telefón, ktorý predstavuje určitú majetkovú hodnotu a teda z tohto zmluvného vzťahu bol stratový jedine žalobca.. ďalej uviedol, že aj napriek faktu, že v posudzovanom prípade ide o formulárovú zmluvu, jej uzavretie zo strany žalovaného stále ostáva na jeho slobodnom rozhodnutí. Právo informovať sa (klásť otázky, požadovať vysvetlenie) mal tak dlho, kým sám neuznal za vhodné pristúpiť, resp. nepristúpiť k rozhodnutiu o vstupe do zmluvného vzťahu.

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

Odvolačný súd vec podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal bez nariadenia pojednávania, preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa aj s konaním, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné.

Podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Žalobca vo svojom odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. (súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) a podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci).

Odvolačný dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvého stupňa spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne. Musí ísť o skutkové zistenie na základe ktorého veci posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť. Príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého súd prvého stupňa zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 132 O.s.p. a to vzhľadom na to, že súd prvého stupňa buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali a ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd prvého stupňa založil na chybnom hodnotení dôkazov, ku ktorému dochádza v prípade logického rozporu v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti, zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti, alebo keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 132 až § 135 O.s.p..

Nesprávnym právnym posúdením veci v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, ku ktorému dochádza, ak súd prvého stupňa použil iný právny predpis než, ktorý mal správne použiť alebo aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

Napadnutému rozsudku nemožno vytknúť, že by súd prvého stupňa vzal do úvahy skutočnosti, ktoré vykonanými dôkazmi neboli preukázané, resp. nevyšli počas konania najavo, že by opomenul skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplývala, resp. vyšla počas konania najavo alebo, že by jeho skutkové zistenia boli založené na chybnom hodnotení dôkazov, resp. v hodnotení dôkazov bol logický rozpor. Súdu prvého stupňa tiež nemožno vytknúť, že by nepoužil správny právny predpis, resp. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu nevyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania. Prvostupňový súd pri svojom rozhodnutí správne vychádzal z povinnosti súdu pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami z úradnej povinnosti skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§ 53a Občianskeho zákonníka) a následne správne uzavrel, že v prípade uplatňovanej zmluvnej pokuty sa jednalo o neprijateľnú zmluvnú podmienku. K správnym dôvodom uvedeným v rozsudku je potrebné dodať, že predmetná zmluvná pokuta nebola medzi účastníkmi zmluvy individuálne dojednaná, že hlavná zmluva a jej dodatok sú typickými štandardnými formulárovými zmluvami, na ktoré zásadne dopadá súdna kontrola, že nie je na mieste pristúpiť k opätovnému vyhodnocovaniu zmluvnej pokuty, pretože je právoplatne judikovaná ako neprijateľná a iný postup by len avizoval ciele únie zamerané k súvislému používaniu nekalej klauzuly, ktoré má súd naplniť a nie svojou rozhodovacou činnosťou spochybňovať a popierať a tiež, že zmluvná pokuta bola vopred zo strany žalobcu (jeho právneho predchodcu) naformulovaná bez možnosti zmeny zo strany spotrebiteľa.

Žalobca nepreukázal, že by žalovaný ako spotrebiteľ mal reálnu možnosť voľby a prispôsobenia si zmluvných podmienok pri výbere produktu žalobcu podľa vlastných možností a podmienok.

Nepreukázal teda, že by v danom prípade bola jednoznačne zabezpečená individuálnosť dohody medzi ním a žalovaným, kedy by žalovaný ako spotrebiteľ mal možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok.

Právny predchodca žalobcu si v danom prípade zmluvnou pokutou zabezpečoval záväzok žalovaného zotrvať v zmluvnom vzťahu po určenú dobu (24 mesiacov). V súlade s platným právom je možné dojednať zmluvnú pokutu, ktorá obstojí v rámci súdnej kontroly neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách (so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti dotknutého právneho úkonu), avšak potrebné je vziať zreteľ aj na rozhodovaciu prax súdov v iných obdobných veciach, v ktorých bola posúdená ako neprijateľná zmluvná podmienka v prípade, keď spotrebiteľ bol viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty počas celej doby viazanosti, t.j. v danom prípade 24 mesiacov bez ohľadu na to, či dôjde k porušeniu zmluvnej povinnosti na začiatku alebo na konci viazanosti, čo je pre spotrebiteľa neprijateľné.

Odvolacie dôvody uplatňované žalobcom nie sú dané, preto odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal, lebo žalobca nemal v odvolacom konaní úspech a žalovanému žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevznikli.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.